

Hej!

Jag tror det vore värdefullt att citera domarna, som förmodligen inte är allmänt kända. Enligt min åsikt ger de inte rum för någon som helst bebyggelse i det berörda området. Separat översändes medlemsavgifter för min fru och mig;

Anne-Marie och Lars Rosander

Sysslomansgatan 44, 752 27 Uppsala Tel 018-502712 Mail enligt ovan.

Utdrag ur Mark- och Miljööverdomstolens dom i

Mål nr P 8800-13 [1] 14-03-24

samt Bilagan

Mark- och miljödomstolens dom i

Mål nr P 1483-13 [2] 13-09-09

Utdragen är naturligtvis en subjektiv produkt och jag ber er att efter eget val utnyttja dessa domar då de, i mitt tycke, tydligt visar att **hela Seminarieområdet omfattas av domarna**; "...att den helhet som byggnader, park, trädgård och idrottsplats utgör går förlorad om planen genomförs."

Pagineringen är inte löpande utan [1] och [2] har var sin.

(ett sätt att komma till domslutstexterna är: googla på "Detaljplan för kvarteret Seminariet i Uppsala kommun och klicka därefter på "Bifogade filer: P 8800-13")

"Länsstyrelsen har i sitt beslut enligt 12 kap. ÄPBL, den 4 december 2012, utförligt redovisat kvarteret Seminariets kulturhistoriska värden. Länsstyrelsen har funnit att kvarteret Seminariet utgör riksintresse för kulturmiljövården. Mark- och miljööverdomstolen finner, liksom mark- och miljödomstolen, inte anledning att frångå länsstyrelsens bedömning att kvarteret Seminariet ingår i ett område av riksintresse för kulturmiljövården." (sid 18 [1])

"Mot bakgrund av det underlag som finns avseende kvarterets höga värden som helhetsmiljö kan Mark- och miljööverdomstolen dela mark- och miljödomstolens bedömning att detaljplanen, såsom plankartan och dess bestämmelser är utformade, medger åtgärder som påtagligt kan skada riksintresset. Vad kommunen anfört leder inte till någon annan bedömning. Det finns därför skäl att upphäva planen även på den grunden att den kan påtagligt skada riksintresse för kulturmiljövården." (sid 20 [1])

"Sammanfattning

Mark- och miljööverdomstolen finner sammanfattningsvis att mark- och miljödomstolen haft fog för att upphäva antagandebeslutet. Överklagandet ska därför avslås.

Med denna utgång saknas skäl att företa syn på platsen. Yrkandena om syn ska därför avslås". (sid 21 [1])

"Skada på ett område av riksintresse för kulturmiljövården

Sammanfattning

Genomförande av planen innebär att ett område av riksintresse för kulturmiljövården (Seminarieparken med dess byggnader) skadas påtagligt och irreversibelt. Beslutet att anta planen strider därför mot 2 kap. 1 § ÄPBL och 3 kap. 6 § miljöbalken. Beslutet ska även på denna grund upphävas" (sid 7 [2])

"Länsstyrelsen prövade den 4 december 2012, med stöd av 12 kap. ÄPBL, Uppsala kommuns beslut att anta den överklagade detaljplanen, men beslöt att inte upphäva planen.

Prövningen skedde med utgångspunkt i betydelsen ur riksintressesynpunkt av den kulturmiljö som skulle förändras genom antagandet av planen. **Beslutet fattades av landshövdingen P E ensam.** Tre av de fem personer som deltog vid den slutliga handläggningen anmälde avvikande mening; länsantikvarien A Å, länsarkitekten E B och planhandläggaren R B." (sid 14 [2])
(jämför ovan sid 18 [1]. Min fetstilsmarkering)

"Av beslutet framgår att bedömningar av kvarteret Seminariets institutionsmiljös (med byggnader, trädgård, park och idrottsplan) kulturhistoriska värden har gjorts av Riksantikvarieämbetet 1993, docenten C N 2000, Upplandsmuseet 2008 och av Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU), Institutionen för stad och land, Avdelningen för landskapsarkitektur 2011. Upplandsmuseets bedömning rangord-nar sina bedömningar av anläggningens värde i olika delar i nivåerna ”mycket högt, högt, och måttligt”. Som övergripande bedömning redovisas att den samlade bebyggelsemiljön inom kvarteret Seminariet har mycket högt värde, och att – vid en objektinriktad värdering – seminariebyggnaden, rektorsvillan och trädgården/parken var för sig har ett mycket högt värde, att idrottsplanen har ett måttligt värde, men utgör en viktig del i förståelsen av seminarieanläggningen som helhet och att övriga byggnader tillhörande seminariet inom området har värden eller höga värden för förståelse av seminarieanläggningen som helhet. Av SLU:s utredning framgår vidare bl.a. att anläggningen utgör ett representativt exempel på de påkostade och ambitiösa seminarieträdgårdar som uppfördes i enlighet med 1914 års seminariestadga, att seminarieträdgården är en central länk i kedjan att via folkskollärarna och eleverna vid landets folkskolor sprida kunskaper om odlingens nytta och nöje till hela befolkningen, att folkskoleseminariet i Uppsala utgör en mycket värdefull helhetsmiljö med seminariebyggnaden, tjänstebostäder, park, trädgård och idrottsplan, samt att anläggningen, som placerades på en tomt om minst fyra hektar för att inrymma de större element som skulle ingå, har en med få och mindre betydelsefulla undantag oförändrad grundstruktur, vilket gör att anläggningen vid en jämförelse med de i övrigt sällsynt förekommande bevarade miljöer av detta slag är unik i sitt slag i landet.

Länsstyrelsen konstaterade bl.a. att seminarieträdgården är central för att förstå den pedagogiska verksamhet som bedrevs i seminariet och att trädgården och idrottsplanen var en del av undervisningsmiljön på samma sätt som lektionssalarna och gymnastiksalen. Mot bakgrund av vad som anförts om kvarterets värden fann Länsstyrelsen att kvarteret Seminariet är av riksintresse för kulturmiljövården och att ett genomförande av detaljplanen skulle medföra irreversibel skada på centrala element i seminarieanläggningen och att den helhet som anläggningen i dag utgör går förlorad." (sid 14-15 [2])

"Mark och miljödomstolens bedömning

Av det förut anförda följer att de i målet åberopade allmänna intressena ska prövas utan några längre gående begränsningar i prövningen.

Mark- och miljödomstolen delar den bedömning som Länsstyrelsen gjorde, i såväl det överklagade beslutet som i beslutet enligt 12 kap. ÄPBL, att kvarteret Seminariet i dess helhet är ett område av riksintresse för kulturmiljövården och att detaljplanen medför en irreversibel skada på centrala element i seminarieanläggningen

och att den helhet som byggnader, park, trädgård och idrottsplats utgör går förlorad om planen genomförs." (sid 16 [2])

"Det framgår av såväl Länsstyrelsens beslut som av de utlåtanden som legat till grund för detta att det kulturmiljöhistoriska intresset av kvarteret Seminariet med dess park och byggnader m.m. är beroende av karaktärsdragen i just detta kvarter. Det framgår vidare att anläggningen är *unik* i sitt slag i landet såsom en i dess helhet bevarad exponent för anläggningar uppförda i enlighet med 1914 års seminariestadga och, vidare, att anläggningen representerar ett betydelsefullt stadium i folkskoleseminariernas och folkskolläroverbyggnadens utveckling samt visar den ökade betydelse som då tillmättes folkskolläroverbyggnaden och undervisningen i folkskolorna". (sid 16 [2])

"Eftersom det område av eget riksintresse för kulturmiljövården som utgörs av kvarteret Seminarieparken skadas påtagligt om detaljplanen genomförs ska området enligt 3 kap. 6 § andra stycket skyddas mot detta. Detaljplanen ska alltså även på nu anförda skäl upphävas.

Övrigt

Mark- och miljödomstolen gör i övriga frågor inte någon annan bedömning än den Länsstyrelsen har gjort." (sid 17 [2])

Lycka till i ert arbete!

Lars Rosander